

El jazz dels torrents

Arnau Obiols presenta el disc 'Projecte Pirene'

Cançons de tradició oral del Pirineu i jazz es troben al primer disc del bateria de la Seu d'Urgell **Arnau Obiols**, *Projecte Pirene* (Aladid, 2013), que es presentarà el proper diumenge 6 d'octubre al Foment Vilanoví (19 h), a Vilanova i la Geltrú, en el marc del renascut festival FIMPT. En parlem amb ell.

Arnau Obiols Foto: Carles Rodríguez

SONS: Hi ha moltes diferències entre adaptar aquestes cançons i adaptar un estàndard de jazz nord-americà?

ARNAU OBIOLS: Dels estàndards del jazz en tenim moltes més referències, s'hi ha fet molts arranjaments..., en canvi d'aquestes cançons de tradició oral normalment en tenim una versió, i moltes vegades són bàsicament una melodia cantada a pèl, que gairebé mai s'ha tocat en clau de jazz. L'altra gran diferència ve donada pel tipus de cançó. Les cançons catalanes que jo he agafat són melodies que van molt lligades amb la llengua i comporten girs i mètriques molt diferents de les que habitualment trobem en el jazz. En aquest sentit, aquestes cançons tenen la gràcia que no hi ha tantes referències per seguir. A nivell creatiu, això t'obre moltes més possibilitats.

SONS: Què destacaríes d'aquestes cançons tradicionals?

A.O: La cançó tradicional té moltes coses interessants, començant per la bellesa de la melodia cantada. Després també hi ha la sonoritat tan interessant de les cançons de bressol, i les cançons narratives, que poden ser llarguíssimes i tenen un to repetitiu que els acaba donant una força molt especial. Jo he partit de la melodia i a partir d'aquí hi he treballat fent els arranjaments. En el repertori de *Projecte Pirene* hi ha tres parts: la melodia tradicional, els arranjaments que hi he escrit, i després la part d'improvisació que també hi és.

SONS: Entre cançons, el disc també inclou uns interludis amb improvisacions i gravacions d'aigua fetes al torrent de la Morera i al barranc de l'Óssa, a l'Alt Urgell.

A.O: Per mi aquest projecte és més que música. No vull que soni pretencions, però també el veig

com una connexió amb una part íntima de mi. Aquestes gravacions d'aigua les he fetes a llocs de l'Alt Urgell on vaig sovint, i al disc funcionen com un coixí i un fil conductor.

SONS: Quin grup t'acompanya actualment en aquest projecte?

A.O: El quartet que teníem fins fa poc i que ha gravat el disc el formàvem Pol Omedes (trompeta i fiscorn), Pau Solsona (piano), Emily Smejkal (contrabaix) i jo. Ara en Pol i l'Emily viuen a Àustria i els han substituït un altre Pol a la trompeta, Pol Padrós, i Manel Fortià al contrabaix. Ens coneixem tots d'estudiar a l'Esmuc, a Barcelona.

SONS: Al disc fas una dedicatòria molt especial a Artur Blasco, gran recuperador de la música popular del Pirineu.

A.O: A part que ens coneixem des de fa molt de temps, sempre li he tingut una estima especial, en ha salvat molta música a la gent del Pirineu i és una figura clau. La seva manera de fer, de cantar, d'estudiar rodant per totes les cases... Sense ell s'hauria perdut una part molt gran de la nostra cultura. La feina que ha fet amb el cançoner, amb **El Pont d'Arcalís**, el darrer treball amb el guitarrista **Iannick Lopes**... és impecable.

SONS: L'any passat vas actuar amb aquest projecte a la final del Concurs Sons i enguany hi tornaràs com a integrant d'Inxa Impro Quartet, el projecte de Manu Sabaté que du la gralla a l'àmbit de la improvisació. Tens la sensació que s'està obrint una via nova?

A.O: No ho sé, si estem obrint cap camí, el que sí que és cert és que estan sortint propostes interessants al voltant del material tradicional.